

førelsen af den Resolution, der var vedtaget med de tre Partiers Stemmer, og til Fortolkning, Klargørelse og Bestyrkelse af denne Resolution fremsendes daværende Folketingsmand og Oppositionsfører Neergaards Tale. Maa jeg have Lov til at sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem, idet han skildrede denne Tale, gav den et større Skær af Uvederhæftighed og Tvetydighed, end den i Virkeligheden havde. Hvad der er kommet af Tvetydighed og Uvederhæftighed ind i den nuværende Statsministers Politik, er kommet paa et Tidspunkt, der ligger senere end Talen i Maj 1919. Det er imidlertid meget rigtigt, at der er en Forskel paa første og anden Del. Den første Del er den politiske saglige Redegørelse for, hvorfor Afstemningen i tredje Zone er i høj Grad at beklage, og hvorfor man maa ønske dens Bortfald. Den anden er en Partiførers Udtalelse om, hvorledes man fra hans Side ønsker dette Ønske udtalt og gennemført. Der er Udtalelserne svagere, men de motiverer en Resolution, der fastholder Standpunktet af Oktober 1918, og derfor kunde ogsaa de daværende Regeringspartier, slutte sig til den, og derfor kunde Talen i dens Helhed sendes som Argument for, hvad der faktisk var vedtaget.

Det ærede Medlem skildrede nu to Rækker konsekvent Politik i det sønderjydske Spørgsmaal. Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger hertil, men kun sige, at det ogsaa er min Overbevisning, at der fra det nuværende eller rettere sagt fra det forrige Ministerium Neergaards Side er gjort store Fejl i dets Behandling af den tresidede Traktat, først i hele den tidligere Oppositions Forhalingspolitik og dernæst Fremskyndelsespolitik af indrepolitiske Grunde, da man ønskede Sagen afgjort for at kunne komme til næste Valg hurtigst muligt og derfor ikke vilde afvente, hvilket Resultat der kunde fremkomme af den videre Forhandling med Tyskland om den tresidede Traktat, der kun midlertidigt var blevet standstøt paa Grund af tysk Ministerkrise. Alt dette tror jeg, man med Rette kan lægge den nuværende Regering i høj Grad til Last. Det havde været særdeles ønskeligt, at den tresidede Traktat var blevet gennemført, naar den var blevet forelagt og havde været forhandlet mellem de tre Lande. Det er selvfølgeligt. Men i Anledning af de vidtgaende Konsekvenser, som det ærede Medlem drog, vil jeg gerne sige, at der foreligger en Række Aftaler mellem Danmark og Tyskland om hele Forholdets Ordning, som hviler paa

den Kendsgerning, at Versailles-Traktaten er anerkendt af Tyskland.

Holstein: Selv om de Konservative skilte sig ud og ikke gik med Regeringen i Maj 1919, forekommer det mig, at der i og for sig var lige saa megen Grund for Regeringen til at meddele Ingeniør Foss' Tale som til at meddele den nuværende Statsministers. Hvis det havde været Meningen at give Fredskonferencen et objektivt Overblik over, hvorledes det danske Folk, dets Repræsentation, de forskellige politiske Afskygninger i Repræsentationen saa paa Spørgsmaalet, saa var der lige saa god Grund til at gøre den bekendt med Ingeniør Foss' Tale som til at gøre den bekendt med Statsminister Neergaards. Men det gjorde man altsaa ikke, for man forfulgte et ganske bestemt politisk Formaal, som man à tout prix vilde have gennemført. Der var i og for sig ikke-noget til Hinder for, at en Resolution, der var saa vag og saa vid som Oktober-Resolutionen, kunde være fortolket som accepterende ogsaa en Afstemning i 3die Zone. Ikke det mindste var der i Vejen for det. Men det vilde man ikke tillade fra radikal Side, man forfulgte en ganske bestemt Politik, og man ønskede at føre denne Politik igennem uden Hensyn til, om man havde noget afgjort Udtryk for, at den virkelig billigedes af det danske Folks Flertal. Og det havde man faktisk ikke, saaledes som Tinget var sammensat den Gang.

Rode: Maj-Resolutionen fastholder og fastslaar udtrykkelig, at den danske Rigsdags Flertal staar paa det Standpunkt, som den tidligere har udtrykt, og som den i Paris gennem sin Delegation havde hævdet, ogsaa med Hensyn til de Afstemningsomraader, som den oprindelig havde ønsket fastsat. Derigennem var Resolutionen et tilstrækkelig klart Udtryk for det Flertal, som samlede sig endnu paa det Tidspunkt om denne Sag. Det var selvfølgeligt dette Flertals, altsaa de Radikales, Socialdemokraternes og Venstres, Opfattelse af dette Spørgsmaal, som den daværende Regering ønskede at hævde og støtte, og som den ikke ønskede at undergrave. Derfor virkede den selvfølgeligt for Gennemførelsen af Flertallets Politik — beklagede kun, at det konservative Parti uden egentlig Grund forlod et oprindeligt godt nationalt Standpunkt.

Holstein: Den Resolution — det maa vi dog vel være enige om — var kun